

... med henholdsvis indtil 35 og indtil 65 pCt.“ Nu er det slet ikke klart, hvad der menes med det sidste Udtryk „den saaledes udfundne Skatteindtægt“. Der kan menes alle de Indtægter, som der er Tale om i det foregaaende, ogsaa den Indkomst, som omtales i de første Linier, altsaa den, som udfindes ifølge Lov om Formue- og Indkomstskat til Staten §§ 4—7, men det kan ogsaa tænkes, at der, naar der udtrykkelig siges „Skatteindtægt“, kun er Tale om de Indtægter, som flyde af de Kilder, man er i Stand til at forhøje med de nævnte Procent. Saa vidt jeg har kunnet forstaa, menes der imidlertid alle Indtægter, baade de, som forhøjes, og de, som ikke ere Genstand for Forhøjelse, og naar det senere udtales, at den saaledes udfundne Skatteindtægt for hver enkelt Skatteyder kan forhøjes eller nedsættes med henholdsvis indtil 35 og 65 pCt., betyder det alle Indtægter uden Hensyn til, om de i Forvejen hidrøre fra de Kilder, som ere nævnte i det foregaaende, og som altsaa i Forvejen ere blevne forhøjede, eller de hidrøre fra Kilder, som ikke ere Genstand for nogen Forhøjelse i Henhold til det foregaaende. Gaar man ud herfra, vil man se, at der er en Mængde Indtægter, som ganske ere undtagne de Forhøjelser, som der er Tale om i det, jeg har tilladt mig at oplæse. Der er Haandværksdrift, Handelsvirksomhed og Sagførervirksomhed, og der kan være en hel Del andre Arbejdsindtægter, som der slet ikke er talt om. Man har her med en hel Del forskellige Klasser af Indtægter at gøre, nogle af dem kunne være og ere meget smaa, andre kunne være meget store, man kan nævne hvilken af dem, man vil, Haandværksdrift, Handelsvirksomhed og Sagførervirksomhed, de kunne alle indbringe ganske betydelige Indtægter. Skulle nu saadanne store Indtægter kun kunne forhøjes med indtil 35 pCt., og de andre kun kunne nedsættes med indtil 65 pCt., vil man komme til et Resultat, som efter min Formening bringer en alt for ringe Forskel med Hensyn til Beskatningen af disse forskellige Indtægter. En Sagfører med en Indtægt af 100,000 Kr. f. Eks. vil efter denne Paragraf komme til at svare 8,1 pCt. i Skat, for saa vidt Skatteprocenten i vedkommende Kommune er 6, hvilket man jo regner for den almindeligste Skatteprocent i Købstæderne, medens en Arbejder, som har 1,000 Kr. i Indtægt, vil svare 21 Kr. eller 2,1 pCt. i Skat efter den samme almindelige Skatteprocent. Det forekommer mig, at

21 Kr. er en haard Skat at paalægge en Indtægt paa 1,000 Kr. for en Arbejder, som maaske sidder med en stor Børneflokk og med megen Sygdom. Det er et Tilbageskridt fra den Beskatningsmaade, man nu har, hvorefter man er i Stand til at lette en saadan Skatteyder betydelig mere med Hensyn til Skatteydelse. Paa den anden Side er 8,1 pCt. af de store Indtægter efter min Mening en alt for lempelig Skat, og derfor mener jeg, at denne Maade at ordne den stigende Skala paa, er alt andet end heldig, i hvor vel jeg til Dels kan sympatisere med den. — Dermed skal jeg saa slutte for dette Punkts Vedkommende.

Jeg kommer saa til at omtale Forslagets § 17 om Procenten for den personlige Kommuneskat. Jeg har allerede nævnt, at derved vil der blive gjort Kjøbenhavn betydelig Uret. I Kommuner, hvor man har en stigende Skala, vil den personlige Skatteprocent blive højere end den almindelige, i Kommuner, hvor man ikke har en stigende Skala, vil den personlige Skatteprocent blive lavere, og dette vil altsaa komme til at gælde Kjøbenhavn, hvor man ikke har en stigende Skala. Kjøbenhavn vil blive tvungen til at beskatte Næringer, der drives i Kommunen, med en lavere Procent, end den bruger over for de andre Skatteydere, som betale Skat efter Ophold, og det forekommer mig ikke at være rigtigt, naar Kommunerne i det øvrige Land ere i Stand til at beskatte med en højere Procent.

Jeg ønsker ogsaa at omtale Forslagets § 19. Denne Paragraf gaar ud paa, at i Kommuner med over 10,000 Indbyggere, kan det ved en af Kommunens Bestyrelse vedtagen, for Købstæderne og Handelspladserne af Indenrigsministeren, for Sognekommunerne af Amtsraadet billigt Vedtægt for 3 Aar ad Gangen bestemmes, at Ligningsmænd, valgte af Kommunalbestyrelsen, deltage i Ligningskommissionens eller Sogneraadets Virksomhed i Lighed med, hvad der gælder for Staden Kjøbenhavn ifølge Lov af 1ste April 1887. Det forekommer mig, at naar man ser paa Valgene til Ligningskommissionerne ude omkring i Provinserne, ser, at Skatteyderne eller Borgerne i det hele nære en overordentlig stor Interesse for disse Valg, idet de søge at faa Ligningskommissionerne sammensatte paa en Maade, som i saa høj Grad som muligt betryggende kan retlede Skatternes Fordeling i Kommunerne, maa man indrømme — og det har jo ogsaa altid været Tanken med de Love, som ere